

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 16. augustil 2018 – IL jt  
versus Land Nordrhein-Westfalen**

**(Kohtuasi C-535/18)**

(2018/C 427/14)

*Kohtumenetluse keel: saksa*

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesverwaltungsgericht

**Põhikohtuasja pooled**

*Kaebajad:* IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, QD pärijad (RC ja SB), TA, UZ, VY, WX

*Vastustaja:* Land Nordrhein-Westfalen

**Eelotsuse küsimused**

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta <sup>(1)</sup> (edaspidi „direktiiv 2011/92/EL“) artikli 11 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt võib kaebaja, kes ei ole tunnustatud keskkonnakaitseorganisatsioon, nõuda menetlusnormi rikkumisele tuginedes otsuse kehtetuks tunnistamist ainult siis, kui menetlusnormi rikkumisega on seadusega ette nähtud võimalus otsustusprotsessis osaleda võetud temalt endalt?

2. a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000 aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik <sup>(2)</sup> (viimati muudetud komisjoni 30. oktoobri 2014. aasta direktiivi 2014/101/EL <sup>(3)</sup> artikliga 1; edaspidi „direktiiv 2000/60/EÜ“), artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkte i–iii tuleb tõlgendada nii, et need ei sisalda mitte ainult materiaalõiguslikku hindamiskriteeriumi, vaid näevad lisaks ette ka nõuded ametkondlikule loamenetlusele?

b) Kui küsimusele a tuleb vastata jaatavalt:

Kas direktiivi 2011/92/EL artikli 6 kohane üldsuse osalemine tähendab tingimata seda, et üldsusele tehakse alati kättesaadavaks veevaldkonda reguleerivate õigusnormide alusel tehtava hindamise dokumendid või on lubatud teha vahet dokumendi koostamise aja ja dokumendi mahukuse põhjal?

3. Kas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti b alapunktis i sisalduvat põhjaveekogumi seisundi halvenemise mõistet tuleb tõlgendada nii, et põhjaveekogumi keemiline seisund halveneb niipea, kui projektist tingituna ületakse ühe parameetri puhul vähemalt ühte keskkonnakvaliteedi standardit, ja et olenemata sellest toob kontsentratsiooni iga edasine (möödetav) suurenemine juhul, kui ühe saasteaine osas on määrav piirväärtus juba ületatud, kaasa seisundi halvenemise?

4. a) Kas direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 4 – arvestades selle siduvat mõju (ELTL artikkel 288) ja tõhusa õiguskaitse tagatist (EL lepingu artikkel 19) – tuleb tõlgendada nii, et kõikidel projektist puudutatud üldsuse esindajatel, kes väidavad, et projektile loa andmisega on rikutud nende õigusi, on ka õigus esitada veevaldkonda reguleerivates õigusnormides sätestatud seisundi halvendamise keelu ja seisundi parandamise nõude rikkumiste peale kaebusi kohtutele?

b) Kui küsimusele a tuleb vastata eitavalt:

Kas direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 4 – arvestades selle eesmärki – tuleb tõlgendada nii, et vähemasti sellistel kaebajatel, kellel on kavandatud teetrassi lähedal kodukaevud kodumajapidamise varustamiseks veega, on õigus esitada veevaldkonda reguleerivates õigusnormides sätestatud seisundi halvendamise keelu ja seisundi parandamise nõude rikkumiste peale kaebusi kohtutele?

<sup>(1)</sup> ELT 2012, L 26, lk 1.

<sup>(2)</sup> EÜT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275.

<sup>(3)</sup> ELT 2014, L 311, lk 32.